

Sygn. I C 584/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Kopczyńska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2015 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o. o. w K.

,

przeciwko (...) w C.

o zapłatę

orzeka

- zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Sp. z o. o. w K. kwotę zł (...),60 (osiem tysięcy sześćset sześćdziesiąt siedem złotych sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 26.11.2014r. do dnia zapłaty;
- nakazuje kasie Sądu Rejonowego w Ciechanowie wypłacenie powodowi (...) Sp. z o. o. w K. kwoty 134,00 (sto trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu nadpłaconej opłaty sądowej;
- zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Sp. z o. o. w K. kwotę 1517 zł (jeden tysiąc pięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 584/15

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z (...). w K., reprezentowany przez radcę prawnego B. T., w pozwie złożonym w dniu 26 listopada 2014 r. do Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie wnosił o orzeczenie nakazem zapłaty obowiązku zapłaty na jego rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 8667,60 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa advokackiego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, pod nazwą (...) sp. z (...). w K. zawarł z pozwanym umowę sprzedaży gazu oraz pozwany korzystał z usług powoda polegających na transporcie.

Zgodnie z umową nr (...) z dnia 16 października 2013r. powód dostarczył gaz medyczny. Z tytułu sprzedaży powód obciążył pozwanego fakturami VAT z odroczonym terminem płatności:

- 4 173 970 343 z dnia 30 września 2014 r. na kwotę 1811,07 zł z terminem płatności na dzień 31 października 2014 r.,

- 4 173 970 551 z dnia 30 września 2014 r. na kwotę 6777 zł z terminem płatności na dzień 31 października 2014 r..

Powód wykonał zobowiązanie polegające na dostarczeniu zamówionego towaru, co pozwany potwierdził podpisując fakturę VAT lub list przewozowy. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, dotychczas nie zapłacił należności i dlatego powód wystąpił z niniejszym pozwem (pozew k. 5-7 akt).

W dniu 4 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym nakazał pozwanemu (...) w C. aby zapłacił powodowi kwotę 8667,60 zł, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 listopada 2014 r. do dnia zapłaty.

Ponadto zasądził kwotę 1325,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 1200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (nakaz k. 62 akt).

Pozwany otrzymał odpis nakazu w dniu 12 grudnia 2014 r. (dowód: potwierdzenie odbioru pisma k. 63 akt).

W dniu 23 grudnia 2014 r. pozwany (...)w C. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty.

Pozwany w sprzeciwie podniósł brak właściwości miejscowej Sądu. Ponadto pozwany przyznał, że zawarł z powodem umowę o dostarczenie produktów medycznych. Nie kwestionował również wysokości dochodzonego pozvem roszczenia. Uznając roszczenie co do zasady, pozwany wnosił o rozłożenie należności na 4 miesięczne raty oraz o nieobciążanie kosztami procesu ze względu na znaczne zadłużenie szpitala. Ponadto pozwany proponował zawarcie ugody przed sądem (sprzeciw k. 65-67 akt).

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie uznał sprzeciw pozwanego za wniesiony w terminie. Ponadto Sąd Rejonowy w dla K. – Nowej Huty w K. stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie (postanowienie k. 78 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, pod nazwą (...) sp. z (...). w K. dostarczał na rzecz pozwanego (...)w C. gaz medyczny oraz świadczył usługę transportu gazów na podstawie umowy z dnia 16 października 2013 r. nr (...). Zgodnie z §4 umowy, zamawiający Szpital zobowiązał się do zapłaty za dostarczony towar w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury (dowód: kserokopia umowy k. 21-23 akt).

Powód wykonał zobowiązanie polegające na dostarczeniu zamówionego towaru, co pozwany potwierdził podpisując fakturę VAT lub list przewozowy. Z tytułu sprzedaży powód obciążył pozwanego fakturami VAT z odroczonym terminem płatności:

- 4 173 970 343 z dnia 30 września 2014 r. na kwotę 1811,07 zł z terminem płatności na dzień 31 października 2014 r.,

- 4 173 970 551 z dnia 30 września 2014 r. na kwotę 6777 zł z terminem płatności na dzień 31 października 2014 r..

(dowód: zestawienie faktur k. 25 akt, kserokopie dokumentów przewozowych k. 30-32, 38-61 akt, kserokopie faktur k. 27-29, 33-37 akt).

Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, dotychczas nie zapłacił należności (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: pozwu k. 5-7 akt, kserokopii: umowy k. 21-23 akt, zestawienie faktur k. 24-26 akt, kserokopie dokumentów przewozowych k. 30-32, 38-61 akt, kserokopie faktur k. 27-29, 33-37 akt, odpisu z KRS k. 10-20, 68 akt, bilansu k. 69-73 akt.

Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała.

Pozwany nie kwestionował wysokości należności dochodzonej pozwem oraz faktu, iż dotychczas kwoty dochodzone pozwem nie zostały przez niego zapłacone. Pozwany wnosił tylko o rozłożenie należności na raty ze względu na swoją trudną sytuację majątkową.

W tej sytuacji Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez strony. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powoda jest zasadne.

Strony łączyła umowa z dnia 16 października 2013 r. nr (...), na mocy której powód dostarczył gaz medyczny oraz świadczył usługę transportu gazów pozwanemu (...) w C.. Powyższą umowę należy zakwalifikować jako umowę nienazwaną, zbliżoną do umowy o świadczenie usług - art. 750 k.c. Umowa taka jest dopuszczalna zgodnie z zasadą swobody umów. Jak stanowi art. 353⁽⁽¹⁾⁾ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. W myśl art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, a w myśl art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

W niniejszej sprawie wykonując umowę powód dostarczył produkty medyczne. Do jakości wykonanej usługi pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń. Po wykonaniu usługi, zgodnie z §4 umowy, powód wystawił faktury, na których były terminy płatności. Pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do wystawionych faktur. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Pozwany nie wywiązał się z zobowiązania w terminie. (...) w C. nie spłacił należności w terminach wynikających z zaaprobowanych przez siebie faktur.

Pozwany nie złożył oświadczenia woli, z którego wynikałby zamiar rozwiązania umowy, jej wypowiedzenia czy też odstąpienia od umowy, w jakiegokolwiek formie. Pozwany przestał jedynie płacić należność zgodnie z umową. Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 734 § 1 k.c. i 735 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c., należało zasądzić należności zgodnie z fakturami wystawionymi przez powoda.

Jak wynika z art. 476 zdanie pierwsze k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminach określonych w fakturach.

- 4 173 970 343 z dnia 30 września 2014 r. na kwotę 1811,07 zł z terminem płatności na dzień 31 października 2014 r.,

- 4 173 970 551 z dnia 30 września 2014 r. na kwotę 6777 zł z terminem płatności na dzień 31 października 2014 r..

Skoro pozwany nie uiszczył należności w terminie płatności, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe - zgodnie z art. 359§ 2 k.c. w zw. z art. 481§1 k.c..

W myśl art. 482. § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłuższej sumy.

W niniejszej sprawie powód wyliczył odsetki do dnia 25 listopada 2014 r. do chwili wniesienia pozwu i wnosił o ich zasądzenie z odsetkami od chwili wtoczenia powództwa. Mając na uwadze treść art. 481 k.c. i art. 482 §1 k.c. Sąd zasądził dochodzoną pozwem należność 8667,60 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 26 listopada 2014 r. do dnia zapłaty.

W treści wyroku Sąd nie zamieścił odrębnego punktu odnośnie oddalenia wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty, mając na uwadze stanowisko wyrażane w doktrynie. Odmowa rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spełnienia świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia w sentencji wyroku, lecz powinna być umotywowana w uzasadnieniu (K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 1504, Przemysław Telenga (w;)Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania cywilnego).

Sąd nie uznał za zasadne rozłożenie zasądzonej należności na raty. Możliwość taka wynika z art. 320 k.p.c., zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przesłanką do rozłożenia świadczenia na raty jest pozytywna prognoza odnośnie spłaty, bowiem celem uregulowania z art. 320 k.p.c. jest zapewnienie dłużnikowi możliwości spłaty zadłużenia. W niniejszej sprawie Szpital nie przedstawił żadnego planu zrationalizowania działalności leczniczej i nie daje rękami poprawy swojej sytuacji finansowej na tyle aby możliwe było regulowanie w terminie płatności. Fakt prowadzenia przez pozwanego działalności o charakterze publicznym, która nie jest oparta o zysk, nie jest jednoznaczny z tym, iż w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności, o których mowa w art. 320 k.p.c. Ponadto należy wskazać, iż od chwili wytoczenia powództwa pozwany nie zapłacił nawet w części należności dochodzonych pozwem. Taka postawa pozwanego również wskazuje na to, że należność rozłożona na zadeklarowane przez pozwanego raty nie będzie przez niego spłacana w przyszłości w ratach. W tej sytuacji, ze względu na dotychczasową postawę pozwanego, Sąd uznał za niecelowe rozłożenie należności na raty.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą wyrażoną w trybie art. 98§1i §3 k.p.c.

Na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał zwrócić powodowi kwotę 134 zł tytułem nadpłaconej opłaty sądowej.

Pozostałymi kosztami Sąd obciążył pozwanego. Na koszty składają się: opłata sądowa, którą uiszczył powód – 300 zł, koszty zastępstwa procesowego poniesione przez powoda w kwocie 1200 zł - wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego powoda, których wysokość wynika z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461) oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)